

ΑΠΟΤΡΕΠΟΝΤΑΣ ΤΗ ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

ΜΕ ΓΕΓΟΝΟΤΑ, ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΕΣ

ΜΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΛΟΜΠΥ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

«Ο ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΙ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ, ΤΙΣ ΕΛΕΓΧΕΙ, ΤΙΣ ΜΕΙΩΝΕΙ ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΡΑΤΑ ΣΤΗ "ΘΕΣΗ" ΤΟΥΣ.»

EVE ENSLER, ΙΔΡΥΤΡΙΑ ΤΗΣ V-DAY

Παρά την πρόοδο που έχει επιτευχθεί τις τελευταίες δεκαετίες αναφορικά με την ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών, δεν υπάρχει ούτε μία χώρα στον κόσμο όπου οι γυναίκες και τα κορίτσια να έχουν οριστικά απαλλαγεί από την ανδρική βία και ούτε μία πτυχή στη ζωή κάθε γυναίκας που να μην εκτίθεται στην απειλή ή στην πραγματικότητα της ανδρικής βίας. Μια στις τρεις γυναίκες στην ΕΕ, ή 62 εκατομμύρια γυναίκες, έχουν βιώσει σωματική ή/και σεξουαλική βία από την ηλικία των 15 ετών.

Η βία που ασκούν οι άνδρες κατά των γυναικών δεν περιορίζεται από γεωγραφικά και ηλικιακά όρια, ή παραμέτρους όπως η τάξη, η φυλή ή πολιτιστικές διαφοροποιήσεις. Εκδηλώνεται με πολλαπλές μορφές από ένα ευρύ φάσμα «δραστών», ακόμη και συντρόφους ή μέλη της οικογένειας, συναδέλφους ή γνωστούς, έως αγνώστους αλλά και από θεσμικούς παράγοντες (αστυνομία, επαγγελματίες υγείας, εκπαιδευτικούς και στρατιώτες). Όλες οι μορφές ανδρικής βίας κατά των γυναικών αλληλοεξαρτώνται, όπως υποστήριξε η καθηγήτρια Liz Kelly το 1988. Η βία λαμβάνει πολύ διαφορετικές μορφές, από καταφανείς παραβιάσεις των δικαιωμάτων των γυναικών ως και συγκαλυμμένες ή διαστρεβλωμένες μορφές ελέγχου της ζωής τους και της σεξουαλικότητάς τους.

Η βία των ανδρών κατά των γυναικών είναι σαφώς άρρηκτα συνδεδεμένη με την κουλτούρα του σεξισμού στις κοινωνίες μας και συνδέεται με έμμεσες μορφές βίας, όπως η φτώχεια των γυναικών, η οικονομική τους εξάρτηση, αλλά και το χάσμα στις αμοιβές και τις συντάξεις λόγω φύλου. Επιπλέον, η άνιση συμμετοχή των γυναικών στην πολιτική ζωή, η έλλειψη δημοκρατικής ισότητας, η ανισότητα στην πρόσβαση των γυναικών στις δημόσιες υπηρεσίες και τα κοινά αγαθά (συμπεριλαμβανομένης της υγείας, της εκπαίδευσης, του πολιτισμού, των μέσων μεταφοράς, της στέγασης, των μέσων επικοινωνίας κλπ.), και η προβολή στερεοτύπων από τα ΜΜΕ αποτελούν πραγματικότητες.

Όλες οι μορφές βίας κατά των γυναικών αποσκοπούν στο να τις κάνουν να σιωπήσουν και να παραμείνουν σε υποδεέστερη θέση.

Γι' αυτό τον λόγο, η εξάλειψη της ανδρικής βίας κατά των γυναικών και κοριτσιών αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την επίτευξη πραγματικής ισότητας μεταξύ γυναικών και ανδρών! Ήρθε η ώρα να ακουστούν οι φωνές των θυμάτων και να σταματήσει επιτέλους η διαρκής αιμωροσύνη, μέσα από την παραπομπή όλων των δραστών ενώπιον της δικαιοσύνης, σε όλη την Ευρώπη!

Ο τερματισμός όλων των μορφών βίας κατά των γυναικών και κοριτσιών πρέπει να ξεκινήσει με τη δέσμευση της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) και όλων των κρατών μελών της ότι η έμφυλη ισότητα θα επιτευχθεί και ότι τα θεμελιώδη δικαιώματα των γυναικών θα προωθηθούν, όπως προβλέπεται στο άρθρο 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ.

Κάθε ενέργεια για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών, σε όλα τα επίπεδα, θα πρέπει να ενταχθεί σε ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο πολιτικής, το οποίο θα ασχολείται άμεσα με τη βία και τον αντίκτυπό της σε όλους τους τομείς δράσης.

Η βία κατά των γυναικών και των κοριτσιών αποτελεί ζήτημα ευρωπαϊκό. Συνεπώς, απαιτείται μια απάντηση σε επίπεδο ευρωπαϊκής στρατηγικής :

- Η αναγνώριση όλων των μορφών ανδρικής βίας κατά των γυναικών από την ΕΕ και από τα Κράτη Μέλη, ως μέρους του φάσματος της έμφυλης βίας που υφίστανται οι γυναίκες,
- Η κύρωση και την εφαρμογή της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των Γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας, από την ΕΕ,
- Η κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης από όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ,
- Μία ευρωπαϊκή στρατηγική και μία Οδηγία της ΕΕ, σύμφωνα με τις οποίες θα ποινικοποιούνται όλες οι μορφές βίας κατά των γυναικών και των κοριτσιών, και θα παρέχεται βοήθεια και υποστήριξη σε όλα τα θύματα, γυναίκες και κορίτσια,
- Έναν ευρωπαϊκό συντονιστή για τον τερματισμό της βίας κατά των γυναικών και των κοριτσιών, υπό την επίβλεψη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στο πλαίσιο των εργασιών της για την ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών,
- Συστηματική διαβούλευση και βιώσιμη χρηματοδότηση των γυναικείων οργανώσεων που παρέχουν στήριξη σε γυναίκες και κορίτσια θύματα, και ανάπτυξη εκστρατειών υποστήριξης και ευαισθητοποίησης σε επίπεδο ΕΕ καθώς και σε εθνικό και τοπικό επίπεδο.

Για το περιεχόμενο αυτού του ενημερωτικού φυλλαδίου για τη βία κατά των γυναικών συνέβαλαν οι εμπειρογνώμονες του Παρατηρητηρίου του Ευρωπαϊκού Λόμπυ Γυναικών (EWL). Πρόκειται για ένα θεσμό που δημιουργήθηκε πριν από 20 χρόνια προκειμένου να φέρει κοντά 35 γυναίκες εκπροσώπους που εργάζονται στην πρώτη γραμμή σε ΜΚΟ, στον πανεπιστημιακό χώρο, σε γυναικείες οργανώσεις, τόσο σε εθνικό όσο και ευρωπαϊκό επίπεδο, με σκοπό την εξάλειψη της ανδρικής βίας κατά των γυναικών και των κοριτσιών. Το Παρατηρητήριο EWL υποστηρίζει το έργο του Ευρωπαϊκού Λόμπυ Γυναικών σε όλη την Ευρώπη.

Σε αυτό το φυλλάδιο θα βρείτε δεδομένα, εκστρατείες και αληθινές ιστορίες που απεικονίζουν την πραγματικότητα της βίας κατά των γυναικών και των κοριτσιών στην Ευρώπη σήμερα. Υπάρχουν πολλά ακόμη παραδείγματα για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών, τα οποία μπορούν να εμπνεύσουν, αλλά δεν ήταν εφικτό να συμπεριληφθούν. Για να μάθετε περισσότερα, επικοινωνήστε με τις οργανώσεις-μέλη του EWL!

www.womenlobby.org

Facebook: [European Women's Lobby](https://www.facebook.com/EuropeanWomen'sLobby)

Twitter: [@EuropeanWomen](https://twitter.com/EuropeanWomen)

ΒΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΝΤΡΟΦΟ Ή ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

95%

του συνόλου των πράξεων βίας που συμβαίνουν στο σπίτι είναι ανδρική βία κατά των γυναικών.

43%

όλων των γυναικών στην ΕΕ υφίσταται ψυχολογική βία από σύντροφο, από την ηλικία των 15 ετών.

50

γυναίκες κάθε εβδομάδα στην Ευρώπη δολοφονούνται από νυν ή πρώην σύντροφο.

- Οι μελέτες εκτιμούν ότι το **30%** των γυναικών που έχουν μεταναστεύσει χωρίς νόμιμα έγγραφα έχουν υπάρξει θύματα ενδοοικογενειακής βίας τους τελευταίους 12 μήνες στην Ευρώπη.
- Οι γυναίκες με αναπηρίες έχουν **40%** περισσότερες πιθανότητες να υπάρξουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας συγκριτικά με γυναίκες χωρίς αναπηρία.
- **1** στις **4** γυναίκες άνω των 60 ετών στην Ευρώπη έχει υποστεί κακοποίηση ή βία τους τελευταίους 12 μήνες.
- **5** στις **6** γυναίκες στην Αυστρία δεν καταγγέλλουν τις πιο σοβαρές πράξεις ενδοοικογενειακής βίας στην αστυνομία ή σε άλλη υπηρεσία επιβολής του νόμου.

“Το καλό νικά το κακό: αυτό είναι που επιτυγχάνει το καταφύγιο των γυναικών της Orange House στην Ολλανδία”, λέει η Mimi. Η Mimi έζησε για πολλά χρόνια σε μια βίαιη σχέση, στο πλαίσιο της οποίας είχε ξυλοκοπηθεί άγρια και ταπεινωθεί από τον σύζυγό της. Η στιγμή, που την έκανε να αποφασίσει να εγκαταλείψει τον σύζυγό της, ήταν όταν ο μεγαλύτερος γιος της, της είπε: “Μαμά, είσαι τόσο κουρασμένη. Πάντα σκέφτεσαι για τους άλλους, τώρα πρέπει να σκεφτείς τον εαυτό σου...”. Έφυγε με τα παιδιά της και αποφασισμένη να μην επιστρέψει ξανά. Η παραμονή της στο καταφύγιο των γυναικών και οι συμβουλές που εκείνη και τα παιδιά της δέχτηκαν, την ενθάρρυναν και την ενίσχυσαν να μιλήσει με τον πρώην σύζυγό της, μετά από κάποιο χρονικό διάστημα, και να υπερασπιστεί τον εαυτό της. “Ήμουν διαφορετικός άνθρωπος όταν βρισκόμουν στο σπίτι μου. Τώρα, στο καταφύγιο, έχω ξαναγίνει η Mimi που πάντα ήμουν. Είμαι πλέον ελεύθερη, επέστρεψα. Η Mimi έχει επιστρέψει.”

Η **IC Change Campaign (βρετανική εθελοντική καμπάνια)** επιθυμεί να κάνει ορατή την πραγματικότητα της βίας των ανδρών κατά των γυναικών και των κοριτσιών στο Ηνωμένο Βασίλειο, συμπεριλαμβανομένης της βίας μεταξύ συντρόφων. Συγκεκριμένα, η εκστρατεία στοχεύει στην ενημέρωση και στη διασφάλιση ότι η κυβέρνηση θα εκπληρώσει τη δέσμευσή της να γίνει η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης νόμος στο Ηνωμένο Βασίλειο. Η εκστρατεία διενεργείται από μια ομάδα απλών πολιτών, αποτελούμενη εξ ολοκλήρου από εθελοντές, και υποστηριζόμενη από πολλές γυναικείες οργανώσεις σε ολόκληρο το Ηνωμένο Βασίλειο (Αγγλία, Βόρεια Ιρλανδία, Σκωτία και Ουαλία). Μετά από μία πολύ επιτυχημένη στρατηγική υπεράσπισης εγκρίθηκε ένα νομοσχέδιο που απαιτεί από την κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου να καθορίσει ένα χρονοδιάγραμμα για την κύρωση της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης.

Περισσότερες πληροφορίες: <http://icchange.co.uk/2017/04/28/iclaw/>

Στο πλαίσιο της ευρύτερης εκστρατείας στο Ηνωμένο Βασίλειο, η **συμμαχία «End Violence Against Women» (EVAW)** διοργάνωσε την εκστρατεία “Προστασία των Υπηρεσιών για τις Γυναίκες”, η οποία υπογραμμίζει το δικαίωμα παροχής ειδικών υπηρεσιών υποστήριξης, που είναι απαραίτητες ώστε να βοηθηθούν οι γυναίκες και τα κορίτσια να απαλλαγούν από τη βία και να ξαναχτίσουν τις ζωές τους. Ενώ όλο και περισσότερες γυναίκες και κορίτσια survivors στο Ηνωμένο Βασίλειο αναζητούν υποστήριξη, πολλές εξακολουθούν να συναντούν εμπόδια στην πρόσβαση σε εξειδικευμένες υπηρεσίες λόγω περικοπών χρηματοδότησης και άλλων ανταγωνιστικών κοινωνικών αναγκών.

Περισσότερες πληροφορίες: <http://www.endviolenceagainstwomen.org.uk/>

ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΒΙΑ ΚΑΙ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ

Κάθε δεύτερη γυναίκα στην ΕΕ έχει βιώσει σεξουαλική παρενόχληση από την ηλικία των 15 ετών.

Στη Σουηδία, **4** στις **5** γυναίκες έχουν υποστεί σεξουαλική παρενόχληση από την ηλικία των 15 ετών.

Κάθε **7** λεπτά

μία γυναίκα βιάζεται στη Γαλλία, δηλαδή γίνονται **205** βιασμοί κάθε μέρα.

Η Donilė Masalskienė, εμπειρογνώμων του Παρατηρητηρίου του EWL από τη Λιθουανία και από το Κέντρο Πληροφόρησης για Γυναίκες θέματα, αναφέρει: «Στη Λιθουανία, η σεξουαλική βία από τον σύζυγο είναι ταμπού και στην πλειονότητα των περιπτώσεων δεν θεωρείται βία, παρά μάλλον ως συζυγικό καθήκον. Όταν αναφέρεται μία περίπτωση ενδοοικογενειακής βίας, μπορεί να ληφθεί υπόψη η σωματική βία, αλλά όχι η σεξουαλική. Τα θύματα βιασμού εξακολουθούν να κατηγορούνται και για αυτό τον λόγο φοβούνται να καταγγείλουν το βιασμό στις αρχές. Όταν οι γυναίκες τολμούν να καταγγείλουν, αντιμετωπίζουν δευτερογενή θυματοποίηση κατά τη διάρκεια της δικαστικής διαδικασίας. Έχουν υπάρξει περιπτώσεις όπου ακόμη και ο δικαστής κατηγορεί το θύμα.»

Το Κέντρο κατά της Σεξουαλικής Βίας στο Cork της Ιρλανδίας (Sexual Violence Centre Cork) παρέχει ένα ολοκληρωμένο σύνολο υπηρεσιών για την υποστήριξη του καθημερινού αγώνα των γυναικών, οι οποίες έχουν πέσει θύματα σεξουαλικής βίας και κακοποίησης. Πρόσφατα, το Κέντρο συνεργάστηκε με μία συμμαχία αποτελούμενη από περισσότερες από 70 οργανώσεις για τη βελτίωση του ιρλανδικού νόμου για τα σεξουαλικά αδικήματα. Ο νόμος εγκρίθηκε το 2017 και ορίζει για πρώτη φορά τη σεξουαλική συναίνεση, κάτι που προσδίδει σαφήνεια στη νομοθεσία. Χάρη στην υπεράσπιση των γυναικείων οργανώσεων, που διενεργείται μέσω της καμπάνιας Turn Off the Red Light, η νέα νομοθεσία αντιμετωπίζει επίσης την παιδική πορνογραφία, την αιμομιξία, τη σεξουαλική παρενόχληση των παιδιών και ποινικοποιεί την αγορά σεξουαλικών υπηρεσιών.

Περισσότερες πληροφορίες: <http://www.sexualviolence.ie>

- Το **61%** των ατόμων με αναπηρίες στην Ευρώπη έχουν υποστεί σεξουαλική παρενόχληση από την ηλικία των 15 ετών.
- **1** στις **10** γυναίκες στην Ολλανδία έχει υποστεί βιασμό σε κάποια φάση της ζωής της.
- Σχεδόν **1** στους **2** (**47%**) κατοίκους της Μάλτας πιστεύουν ότι οι γυναίκες συχνά επινοούν ή προβάλλουν υπερβολικούς ισχυρισμούς για κακοποίηση ή βιασμό.
- Περισσότερα από **1** στα **2** άτομα (**55%**) στη Ρουμανία πιστεύουν ότι η σεξουαλική επαφή χωρίς συναίνεση μπορεί να δικαιολογηθεί σε ορισμένες καταστάσεις, όπως σε περιπτώσεις μέθης ή σε περίπτωση που το θύμα φοράει αποκαλυπτικά ρούχα.
- Το **85%** των γυναικών ηλικίας 18-24 ετών στο Ηνωμένο Βασίλειο έχει υποστεί παρενόχληση στο δρόμο και το **45%** το έχει βιώσει με μορφή ανεπιθύμητης επαφής. Οι μελέτες δείχνουν ότι όταν οι έγχρωμες γυναίκες αντιμετωπίζονται στην παρενόχληση, δέχονται καταγίγισμό ρατσιστικών αντιδράσεων.

ΠΟΡΝΕΙΑ

9 από τις **10** γυναίκες που ανήκουν στο κύκλωμα της πορνείας επιθυμούν να εξέλθουν από αυτό, αλλά αισθάνονται ανίκανες να το κάνουν.

68%

των ατόμων στην πορνεία πληρούν τα κριτήρια Διαταραχής Μετατραυματικού Στρες, σε ποσοστό όμοιο με αυτό που αφορά τους βετεράνους πολέμου και τα θύματα βασανιστηρίων.

60 έως **90%** των εκδιδόμενων ατόμων έχουν υποστεί σεξουαλική κακοποίηση και επίθεση στην παιδική τους ηλικία.

Διάφορες ευρωπαϊκές μελέτες διαπιστώνουν ότι μεταξύ **60** και **95%** των γυναικών στην πορνεία έχουν υποστεί βιασμό ή σωματική βία.

- Οι ευάλωτες μειονότητες που υφίστανται διακρίσεις, βρίσκονται στην πορνεία πολύ συχνότερα από ό,τι η πλειονότητα του πληθυσμού. Για παράδειγμα, **98-99%** των εκδιδόμενων ατόμων στη Ζυρίχη είναι Ούγγροι πολίτες, εκ των οποίων **80-85%** είναι γυναίκες Ρομά.
- Στη Γαλλία, το ανθρώπινο κόστος για τα εκδιδόμενα άτομα υπολογίζεται σε **252** έως **370** εκατομμύρια ευρώ ετησίως.
- Στη Γαλλία, οι εκδιδόμενες γυναίκες έχουν **12** φορές περισσότερες πιθανότητες αυτοκτονίας από ό,τι ο γενικός πληθυσμός.
- Το **54%** των χρηστών του συστήματος της πορνείας αναγνώρισε ότι είχε επιθετική σεξουαλική συμπεριφορά προς το σύντροφο που δεν εμπλέκεται στην πορνεία.

Η Marie Merklinger πέρασε τρία χρόνια στο χώρο εμπορίας του σεξ στη Γερμανία λόγω οικονομικής απόγνωσης. «Όταν ήθελα να φύγω, οι οργανώσεις του χώρου με έπεισαν να μείνω και να αναπτύξω μια καλύτερη στρατηγική μάρκετινγκ για να πουλάω τον εαυτό μου». Ωστόσο, κατάφερε να διαφύγει από το 2011, αφού βρήκε εργασία εκτός των κυκλωμάτων της πορνείας. Όταν έχασε τη δουλειά της, όντας συντετριμμένη από το τραύμα βυθίστηκε σε μία κατάσταση αδυναμίας, απελπισίας και κατάθλιψης. Έψαξε για βοήθεια και για κάποιον να μιλήσει, αλλά διαπίστωσε, κυρίως λόγω της γερμανικής νομοθεσίας ότι δεν υπήρχε τίποτα και κανείς για να τη βοηθήσει. Σε μια χώρα όπου η πορνεία θεωρείται βιοποριστική «εργασία», η υποστήριξη είναι ανύπαρκτη. Η Marie είναι πλέον μέλος του SPACE International, ενός διεθνούς δικτύου survivors της εμπορίας του σεξ.

Το 2013, 7 γαλλικές οργανώσεις νέων συναντήθηκαν για να ιδρύσουν το δίκτυο «Νεολαία για την Κατάργηση της Πορνείας» και να δημοσιοποιήσουν τις απόψεις τους, ενώ παράλληλα συζητήθηκε ένας νόμος συμβατός με το σκανδιναβικό μοντέλο. Η φεμινιστική οργάνωση Osez le féminisme δημιούργησε ένα σύντομο βίντεο μυθοπλασίας, με τίτλο "Πορνεία: μια δουλειά όπως κάθε άλλη;" ώστε να καταγγείλει τη νομιμοποίηση της πορνείας ως «σεξουαλικής εργασίας». Η συμβολή της νεολαίας διαδραμάτισε βασικό ρόλο στην υιοθέτηση του γαλλικού νόμου για την κατάργηση της πορνείας, τον Απρίλιο του 2016, ο οποίος προβλέπει την αποποινικοποίηση και την υποστήριξη των εκδιδόμενων ατόμων, την ποινικοποίηση όλων των μορφών σεξουαλικής εκμετάλλευσης καθώς και της αγοράς του σεξ, και τη δημιουργία εκπαιδευτικών προγραμμάτων για ισότητα και σεβασμό.

Περισσότερες πληροφορίες: <https://generationabolition.wordpress.com>

ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ (TRAFFICKING) ΓΥΝΑΙΚΩΝ

- Οι γυναίκες αποτελούν το **85%** των θυμάτων εμπορίας για σεξουαλική εκμετάλλευση και προώθηση στην πορνεία.
- Μπορεί να υπάρχουν μέχρι και **140.000** θύματα εμπορίας σεξ στην Ευρώπη και περίπου το ένα τρίτο προέρχεται από τα Βαλκάνια.
- Μια ευρωπαϊκή μελέτη που πραγματοποίησε συνεντεύξεις με γυναίκες που είχαν υπάρξει θύματα διαπίστωσε ότι σχεδόν όλες (**95%**) κατήγγειλαν σωματική ή σεξουαλική βία ενώ βρίσκονταν σε καθεστώς παράνομης διακίνησης, με τα τρία τέταρτα των ερωτηθεισών να έχουν τραυματιστεί σωματικά και το **90%** να έχουν δεχθεί σεξουαλική επίθεση.
- Μια ευρωπαϊκή μελέτη που έγινε το 2014 και αφορούσε τη ζήτηση για παροχή σεξουαλικών υπηρεσιών από γυναίκες και κορίτσια θύματα trafficking, διαπίστωσε ότι το κύριο κίνητρο που οδηγεί στην αγορά κάποιας σεξουαλικής υπηρεσίας είναι «η άσκηση ελέγχου».
- Το **80%** των Νιγηριανών γυναικών που έφτασαν στην Ιταλία με πλοίο, κατά το πρώτο εξάμηνο του 2016, υπήρξαν θύματα διακίνησης με σκοπό να ενταχθούν στην πορνεία. Το 2016, **13.000** ασυνόδευτοι ανήλικοι και περισσότερες από **5.300** Νιγηριανές γυναίκες έφθασαν στην Ιταλία.
- Η εμπορία ανθρώπων (trafficking) επηρεάζει με δυσανάλογο τρόπο τις μειονότητες και τις ευάλωτες ομάδες, όπως εθνοτικές μειονότητες, μετανάστες και μετανάστριες, άστεγους ανθρώπους, μέλη της LGBTQ κοινότητας και παιδιά που έχουν υποστεί σεξουαλική εκμετάλλευση στην παιδική τους ηλικία.

Γεννημένη στη Νιγηρία, η Blessing έχασε τον πατέρα της και, ως η μεγαλύτερη κόρη, έπρεπε να φροντίσει, μαζί με τη μητέρα της, για τους τρεις μικρότερους αδελφούς της. Κατά τη διάρκεια επίσκεψης στο χωριό της, συνάντησε μια γυναίκα που της πρότεινε να πάει στην Ιταλία, όπου θα έβρισκε δουλειά. Η Blessing συμφώνησε να βοηθήσει την οικογένειά της. Μόλις έφτασε στο Πράτο της Ιταλίας, η Blessing ωθήθηκε στην πορνεία, καθώς της είπαν ότι είχε αποκτήσει χρέος 30.000 ευρώ, το οποίο έπρεπε να αποπληρώσει. Την απείλησαν ότι θα έκαναν κακό στην οικογένειά της εάν δεν υπάκουε. Οι άλλες εκδιδόμενες νεαρές γυναίκες πήραν τη Blessing στο δρόμο και της έδωσαν οδηγίες για το τι έπρεπε να κάνει με τους αγοραστές και πόσα χρήματα έπρεπε να ζητήσει. Μια μέρα, όταν η Blessing ήταν μόνη στο διαμέρισμά της, δραπέτευσε. Ζητιανεύοντας για χρήματα, αγόρασε ένα εισιτήριο τρένου για να μεταβεί στη Ρώμη, όπου και ζήτησε βοήθεια στο Cooperative Be Free, μια ένωση γυναικών που βοηθά καιστηρίζει τα θύματα trafficking στην Ιταλία.

Ο νέος γαλλικός νόμος για την πορνεία και τη σωματεμπορία γυναικών, από τον Απρίλιο του 2016, αναγνωρίζει το trafficking ως μία πραγματικότητα η οποία οδηγεί έναν τεράστιο αριθμό αλλοδαπών γυναικών στην πορνεία. Επομένως, ο νόμος επιτρέπει τη χορήγηση προσωρινής άδειας παραμονής, ως μέτρο προστασίας για τα αλλοδαπά θύματα, ακόμη και αν δεν είναι σε θέση να καταθέσουν ως μάρτυρες ενάντια στο δίκτυο διακίνησής τους. Η διάταξη αυτή είναι το αποτέλεσμα της συνηγορίας των ΜΚΟ που δραστηριοποιούνται στην πρώτη γραμμή, έρχονται σε επαφή με το πραγματικό πρόσωπο της πορνείας και στηρίζουν τα θύματα και όσους/ες επιβιώνουν από αυτήν στο ταξίδι τους προς μια καλύτερη ζωή. Με πρωτοβουλία της οργάνωσης πρώτης γραμμής, Mouvement du Nid, η γαλλική συμμαχία Abolition2012, συγκεντρώνοντας πάνω από 60 ΜΚΟ που έχουν δεσμευτεί να τερματίσουν τη βία κατά των γυναικών, διαδραμάτισε καθοριστικό ρόλο στο να ακουστούν οι φωνές των πλέον ευάλωτων γυναικών και κοριτσιών στο δημόσιο διάλογο.

Περισσότερες πληροφορίες: <http://www.abolition2012.fr>

ΠΟΡΝΟΓΡΑΦΙΑ

11 ετών

είναι, στην Ευρώπη, η μέση ηλικία πρώτης έκθεσης στην πορνογραφία στο Διαδίκτυο.

2 στις **3** γυναίκες στη βιομηχανία της πορνογραφίας υποφέρουν από το σύνδρομο μετατραυματικού στρες στο ίδιο επίπεδο με τους βετεράνους πολέμου και τα θύματα βασανιστηρίων.

ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΟΛΕΠΤΟ η βιομηχανία πορνό στο Διαδίκτυο έχει κέρδη πάνω από **2.700 €**.

- Μελέτες έχουν δείξει ότι σε περιοχές με υψηλότερα ποσοστά κυκλοφορίας πορνογραφικών περιοδικών έχουν σημειωθεί **υψηλότερα ποσοστά βιασμού**.
- Οι άνδρες που παρακολουθούν πορνό είναι πιο πιθανό συγκριτικά με άλλους άνδρες, να οδηγηθούν σε **συμπεριφορές που υποστηρίζουν τη βία κατά των γυναικών**, να συμμετέχουν σε πράξεις **σεξουαλικής επιθετικότητας και να αναζητήσουν την αγορά σεξουαλικών υπηρεσιών**.
- Έρευνες έχουν διαπιστώσει ότι μετά την έκθεση σε πορνογραφία, οι άνδρες ανέφεραν ότι ήταν λιγότερο ικανοποιημένοι από τη φυσική εμφάνιση, τη σεξουαλική τους απόδοση και το επίπεδο στοργής των συντρόφων τους και εξέφρασαν μεγαλύτερη επιθυμία για σεξ χωρίς συναισθηματική εμπλοκή.

Στο βιβλίο "Pimp State" (Kat Banyard, 2016), η Vanessa Belmont, που στο παρελθόν έπαιξε σε ταινίες πορνό, μιλάει ανοιχτά για τις εμπειρίες της ρατσισμού και βίας που υπέστη στη βιομηχανία πορνό: «Μου είπαν: «Είσαι τυχερή που δεν δουλεύεις για το «Ghetto Gaggers» (την ιστοσελίδα πορνό με έγχρωμες γυναίκες), είμαστε πιο «κακοί» με τα μαύρα κορίτσια.» Τι ανακούφιση! Μην με παρερμηνεύετε, ήταν και πάλη πολύ επιθετική εις βάρος μου. Δεν θα μπω σε πολλές λεπτομέρειες, αλλά ας πούμε ότι μόλις τελείωνα με ένα γύρισμα, έμοιαζα σαν να με είχαν ξυλοκοπήσει. Καλά που δεν με διάλθεξαν για την μαύρη ιστοσελίδα, γιατί αν ήταν πιο «κακοί» με τα μαύρα κορίτσια, μπορώ μόνο να φανταστώ πώς θα έμοιαζα μετά από αυτό! Αν αυτό δεν είναι ρατσισμός, τότε δεν ξέρω τι είναι.»

Η πορνογραφία προωθεί καταστροφικά στερεότυπα που αφορούν την απεικόνιση γυναικών και ανδρών. Για να αντιμετωπιστεί αυτό, το Σουηδικό Λόμπυ Γυναικών μαζί με τις οργανώσεις μέλη τους Unizon και Roks έκαναν την εκστρατεία **Porrfritt** (Pornfree). Η εκστρατεία απαιτεί να διεξαχθεί μια κυβερνητική έρευνα για να διερευνηθούν οι επιβλαβείς συνέπειες της πορνογραφίας και απαιτεί κοινωνικοί χώροι όπως σχολεία και χώροι εργασίας να απαλλαγούν από την πορνογραφία. Διεξήχθησαν σεμινάρια σχετικά με τις επιβλαβείς συνέπειες της πορνογραφίας και συντάχθηκε ένα μανιφέστο που τόνιζε τα κύρια σημεία της κανονικοποίησης της πορνογραφίας: παρέχει επίσης προτάσεις για δράσεις για μια κοινωνία απαλλαγμένη από την πορνογραφία.

**PORR
FRITT**

Ο ΣΕΞΙΣΜΟΣ ΣΤΑ ΜΜΕ, ΣΤΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ ΚΑΙ Η ΒΙΑ ΣΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΟΧΩΡΟ

9 στις **10** νεαρές γυναίκες στη Σουηδία δηλώνουν ότι οι διαφημίσεις τους έκαναν να αισθάνονται άσχημα για την εμφάνιση ή το βάρος τους και τους έκαναν να θέλουν να αλλάξουν κάτι στον εαυτό τους.

24%

Στην ΕΕ οι γυναίκες αντιπροσωπεύουν μόνο το 24% των ανθρώπων για τους οποίους ακούμε ή διαβάζουμε στις ειδήσεις.

- Η βία στο κυβερνοχώρο είναι εξίσου επιζήμια για τις γυναίκες όσο και η σωματική βία.

- Στην Ευρώπη, **9** εκατομμύρια κορίτσια έχουν βιώσει κάποιου είδους βία στον κυβερνοχώρο, μέχρι την ηλικία των 15 ετών.

- Η διαδικτυακή βία αφορά κυρίως νέες γυναίκες: σχεδόν **1** στις **5** νέες γυναίκες στη Σλοβενία έχει υποστεί παρενόχληση στον κυβερνοχώρο.

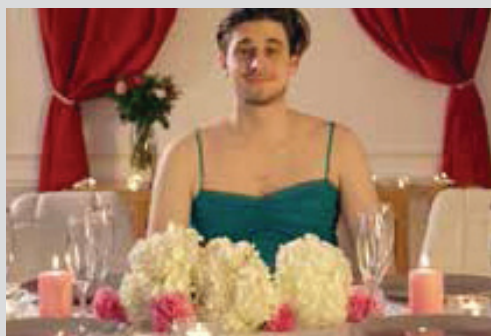
- Μόνο το **16%** των φωτογραφιών σε ευρωπαϊκές εφημερίδες απεικονίζουν γυναίκες ηλικίας άνω των 45 ετών.

Μαρτυρία από το καταφύγιο γυναικών στη Sigtuna της Σουηδίας: «Τον Απρίλιο του 2017, τρεις άνθρωποι φυλακίστηκαν για ομαδικό βιασμό σε βάρος μιας γυναίκας και για τη ζωντανή αναμετάδοση της φρικτής επίθεσης στο Facebook. Πλάνα του βιασμού δημοσιεύτηκαν σε μια ιδιωτική ομάδα στο Facebook με 60.000 μέλη. Το Σουηδικό δικαστήριο άκουσε ότι ο κατηγορούμενος ενθάρρυνε τους φίλους του και «γελοούσε» ενώ βιντεοσκοπούσε την επίθεση με το κινητό του τηλέφωνο. Και οι τρεις άντρες δήλωσαν αθώοι, δύο από αυτούς ισχυρίστηκαν ότι το σεξ ήταν συναινετικό και πως δεν γνώριζαν ότι το θύμα δεν ήθελε να δημοσιευθούν οι εικόνες στο Διαδίκτυο. Οι εισαγγελέεις ανέφεραν ότι η γυναίκα ήταν «πολύ μεθυσμένη» και «υπό την επήρεια ναρκωτικών», μια κατάσταση που οι άνδρες θα έπρεπε να έχουν αντιληφθεί. Ο δικαστής Nils Palbrant δήλωσε: «Δεν είναι δυνατό ένα άτομο σε μια τέτοια κατάσταση να συναινέσει.» Οι τρεις άνδρες καταδικάστηκαν επίσης σε καταβολή αποζημίωσης ύψους 335.000 κορωνών (34.500 €) στο θύμα.

Η Ευρωπαϊκή Συμμαχία Γυναικών ενάντια στον Σεξισμό των ΜΜΕ (Women European Coalition against Media Sexism -WECAMS) είναι ένας συνασπισμός τριών ευρωπαϊκών γυναικείων οργανώσεων που δημιουργήθηκαν με σκοπό την εξάλειψη του σεξισμού στα ΜΜΕ και στη διαφήμιση: Τη DonneinQuota στην Ιταλία, την Object στο Ηνωμένο Βασίλειο και τη Les Chiennes de garde στη Γαλλία. Και οι τρεις ομάδες έχουν ξεκινήσει εκστρατείες κατά των σεξιστικών απεικονίσεων που εμπορευματοποιούν με απάνθρωπο τρόπο τις γυναίκες στις χώρες τους. Αυτή η συμμαχία δημιουργήθηκε ώστε οι τρεις οργανώσεις να εργαστούν από κοινού για την καταπολέμηση των σεξιστικών αναπαραστάσεων των γυναικών σε ευρωπαϊκό επίπεδο και, εν προκειμένω, να ενθαρρύνουν τις κυβερνήσεις να αναλάβουν αποφασιστικές σημασίας δράση για την υιοθέτηση νομοθεσίας σχετικά με τον τρόπο απεικόνισης των γυναικών στα ΜΜΕ ή τις διαφημίσεις. Η συμμαχία αυτή απηύθυνε έκκληση προς την ΕΕ με αίτημα την ενίσχυση της νομοθεσίας κατά του σεξισμού στα ΜΜΕ.

Περισσότερες πληροφορίες: <https://wecams.wordpress.com>

ΠΡΟΣΒΟΛΗ ΤΗΣ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥΣ

- Τον 21ο αιώνα, όλες οι γυναίκες στην Ευρώπη δεν απολαμβάνουν πλήρη σεξουαλικά και αναπαραγωγικά δικαιώματα. Η σεξουαλική και αναπαραγωγική υγεία και τα δικαιώματα των γυναικών εξαρτώνται από τη χώρα στην οποία ζουν και από το αν βρίσκονται σε καθεστώς μετανάστευσης.
- Το δικαίωμα της διακοπής της κύησης απαγορεύεται ή περιορίζεται σε 4 κράτη μέλη της ΕΕ (Μάλτα, Κύπρος, Ιρλανδία και Πολωνία) και οι γυναίκες αντιμετωπίζουν εμπόδια σε ορισμένες χώρες.
- 17 ευρωπαϊκές χώρες εξακολουθούν να απαιτούν τη στειρώση των διεμφυλικών ατόμων που επιδιώκουν να αλλάξουν νόμιμα το φύλο τους.
- Οι γυναίκες Ρομά, οι γυναίκες με αναπηρία και τα διεμφυλικά άτομα στην Ευρώπη αντιμετωπίζουν περιπτώσεις εξαναγκαστικής στειρώσης, που συνιστά σοβαρή παραβίαση της σωματικής ακεραιότητας, της ελευθερίας επιλογής και του δικαιώματος αυτοδιάθεσης της αναπαραγωγικής ζωής.
- Στην Ιταλία, το 70% των γυναικολόγων που εργάζονται σε δημόσια νοσοκομεία αρνούνται να πραγματοποιούν αμβλώσεις λόγω αντίρρησης συνείδησης με αποτέλεσμα να εμποδίζεται το δικαίωμα των γυναικών να αποφασίζουν οι ίδιες για τη διακοπή της κύησης.
- Η παρένθετη μητρότητα συνιστά παγκόσμιο εμπόριο παιδιών και γυναικών και τρόπο εκμετάλλευσης του γυναικείου σώματος και των αναπαραγωγικών τους οργάνων.

Το Κέντρο για τα Δικαιώματα των Ρομά μεταφέρει τα λόγια μιας γυναίκας survivor: «Τη στιγμή που κατάλαβα τι συνέβη [στείρωση], σκέφτηκα ότι έγινε επειδή είμαι γυναίκα Ρομά. Μας έχουν πει ότι οι γυναίκες Ρομά δεν πρέπει να γεννούν καθόλου, θυμάμαι κοινωνικό λειτουργό να το λέει ήδη στη μητέρα μου, όταν ακόμα ήμουν μικρό κορίτσι. Και ήταν τόσο άδικο, γιατί η μητέρα μου φρόντιζε όλους εμάς, τα έξι παιδιά της, μόνη της. Έχει δουλέψει σκληρά σε όλη της τη ζωή».

Ενώ το ζήτημα της παρένθετης μητρότητας συζητείται σε αρκετές χώρες της ΕΕ, οι φεμινιστικές οργανώσεις οικοδομούν συμμαχίες σε εθνικό επίπεδο για την ευαισθητοποίηση του κόσμου για την παρούσα κατάσταση και συνηγορούν υπέρ της απαγόρευσής της σε οποιαδήποτε μορφή. Στη Σουηδία, τη Γαλλία, την Ισπανία και την Ιταλία, μεταξύ άλλων, δημιουργούνται δίκτυα με σκοπό να ακουστεί η φωνή των θυμάτων, και να προστατευθούν τα ανθρωπίνια δικαιώματα των γυναικών. Το ισπανικό δίκτυο Red Estatal contra el alquiler devientres το οποίο συγκεντρώνει υπό την ομπρέλα του περισσότερες από 60 οργανώσεις γυναικών και LGBT ατόμων, δραστηριοποιήθηκε τον Μάιο του 2017 εναντίον μιας εκδήλωσης για την παρένθετη μητρότητα που έλαβε χώρα στη Μαδρίτη.

Περισσότερες πληροφορίες: <http://www.noalquilesvientres.com>

Στην Πολωνία το 2016 και το 2017, οι γυναικείες οργανώσεις πρωτοστάτησαν στις «μαύρες διαμαρτυρίες», παροτρύνοντας χιλιάδες ανθρώπους σε ολόκληρη τη χώρα να βγουν στους δρόμους, φορώντας μαύρα ρούχα, για να δείξουν την οργή τους ενάντια σε νομοσχέδιο το οποίο επρόκειτο να καθιερώσει την πλήρη απαγόρευση των αμβλώσεων. Γυναικείες οργανώσεις από όλη την Ευρώπη κινητοποιήθηκαν, σε αλληλεγγύη προς τις Πολωνέζες που στόχευαν στη διασφάλιση του θεμελιώδους ανθρωπίνου δικαιωμάτους τους, να λαμβάνουν αποφάσεις για τη ζωή τους. Προκειμένου να στηρίξουν τα αιτήματά τους, συγκέντρωσαν υπογραφές και απέστειλαν ανοικτή επιστολή προς την ΕΕ, καλώντας τις πολωνικές αρχές να προωθήσουν ένα νέο νομοσχέδιο που θα διασφάλιζε επιτέλους τον σεβασμό των δικαιωμάτων των γυναικών στην Πολωνία.

Περισσότερες πληροφορίες: <https://act.wemove.eu/campaigns/abortion>

MY BODY. MY DECISION.

#CzarnyProtest

ΒΙΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

- Στη Γαλλία, το **39%** των νοσοκόμων (γυναικών) συχνά εκτίθεται σε βίαιες επιθέσεις.
- Πάνω από τις μισές γυναίκες στο Ηνωμένο Βασίλειο, και σχεδόν τα δύο τρίτα των γυναικών, ηλικίας 18 έως 24 ετών, έχουν αντιμετωπίσει σεξουαλική παρενόχληση στο χώρο εργασίας.
- Το **80%** των γυναικών που εργάζονται σε μεγάλες επιχειρήσεις στη Γαλλία δηλώνουν ότι αντιμετωπίζουν συστηματικά σεξιστικές συμπεριφορές ή αποφάσεις, οι οποίες επηρεάζουν την αυτοπεποίθηση, την ευημερία και την απόδοσή τους.
- Σχεδόν **1 στα 2** άτομα που ανταποκρίθηκαν σε έρευνα στην Ουγγαρία πιστεύει ότι το άγγιγμα από έναν συνάδελφο με ακατάλληλο ή ανεπιθύμητο τρόπο δεν πρέπει να θεωρείται παράνομο.
- Στην Ευρώπη, **3 στις 4** γυναίκες που βρίσκονται σε ανώτατες διοικητικές θέσεις έχουν υποστεί σεξουαλική παρενόχληση.

Το εγχείρημα «Ασφαλής στο Σπίτι, Ασφαλής στην Εργασία» της Ευρωπαϊκής Συνομοσπονδίας Συνδικάτων (ETUC) συγκεντρώνει τα δεδομένα που συλλέχθηκαν από συνευτεύξεις που διεξήχθησαν στο πλαίσιο 11 δεπτομερών περιπτώσεων μελετών σε διαφορετικές χώρες της ΕΕ σχετικά με τις εξελίξεις, που αφορούν την έμφυλη βία και τη σεξουαλική παρενόχληση στο χώρο εργασίας, συμπεριλαμβανομένης της ενδοοικογενειακής βίας στο χώρο εργασίας. Η έκθεση δείχνει πως οι συνδικαλιστικές οργανώσεις ή/και οι κοινωνικοί εταίροι έχουν προσεγγίσει το θέμα στο πλαίσιο των συλλογικών διαπραγματεύσεων, ευαισθητοποίησης των συνδικάτων, κατάρτισης και εκστρατειών, σε συνεργασία με γυναικείες οργανώσεις που εργάζονται για την εξάλειψη της έμφυλης βίας.

Η έκθεση επισημαίνει τις καλές πρακτικές στο χώρο εργασίας και δείχνει την προστιθέμενη αξία των δράσεων των συνδικάτων, των καινοτομιών και των διαπραγματεύσεων για την υποστήριξη των θυμάτων, καθώς και τη δημιουργία χώρων εργασίας απαλλαγμένων από τη βία και τη σεξουαλική παρενόχληση. Επίσης, στοχεύει στην ευαισθητοποίηση του ευρύτερου κοινού για την ανάγκη ένταξης της έμφυλης διάστασης στις περιπτώσεις αντιμετώπισης της βίας και της σεξουαλικής παρενόχλησης στο χώρο εργασίας και στη διατύπωση συστάσεων για τη δημιουργία εθνικής και ευρωπαϊκής πολιτικής, δράσεων των συνδικάτων/κοινωνικών εταίρων και διαμόρφωσης μελλοντικών στρατηγικών.

Περισσότερες πληροφορίες: <https://www.etuc.org>

Η ΑΝΔΡΙΚΗ ΒΙΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΠΟΥ ΑΣΚΕΙΤΑΙ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ, ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΟΥΜΕΝΗΣ «ΤΙΜΗΣ» Ή ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

- **51** εκατομμύρια κορίτσια ηλικίας μεταξύ 15 και 19 ετών είναι, σήμερα, παντρεμένα σε όλο τον κόσμο.
- Στο Ηνωμένο Βασίλειο, **12** γυναίκες σκοτώνονται κάθε χρόνο ως αποτέλεσμα της βίας που ασκείται στο όνομα της παράδοσης ή της θρησκείας.
- Στην Ευρώπη, **500.000** γυναίκες και κορίτσια υποβάλλονται σε ακρωτηριασμό των γεννητικών οργάνων (FGM) και άλλες **180.000** γυναίκες και κορίτσια κινδυνεύουν να υποβληθούν στην ίδια πρακτική κάθε χρόνο.
- Στο Ηνωμένο Βασίλειο αναφέρθηκαν **1.428** εξαναγκαστικοί γάμοι το 2016.
- Μια εθνική έρευνα στη Σουηδία έδειξε ότι το **5%** των κοριτσιών, ή **70.000** κορίτσια, δεν αισθάνονται ότι έχουν τη δυνατότητα να επιλέξουν το σύντροφό τους.
- Εκτιμάται ότι **3.780** γυναίκες που ζουν στην Ιρλανδία έχουν υποβληθεί σε ακρωτηριασμό των γεννητικών οργάνων.
- **1** στις **2** γυναίκες Ρομά με χαμηλό επίπεδο εκπαίδευσης παντρεύεται από την ηλικία των 16 ετών.

Το βελγικό δίκτυο «Γάμος και Μετανάστευση» αποτελείται από 15 ΜΚΟ που συνεργάζονται για την καταπολέμηση όλων των μορφών γάμου (καταναγκαστικός, πρόωρος, με συνοικέσιο, παραδοσιακός, θεραπευτικός), που μπορούν να στερήσουν από τις γυναίκες και τους άνδρες την ουσιαστική ελευθερία της επιλογής συντρόφου. Έχει δημιουργηθεί ένας ιστότοπος ενημέρωσης και πρόληψης σχετικά με όλες τις μορφές γάμου και υπάρχει επίσης τηλεφωνική γραμμή βοήθειας. Η ύπαρξη και η ορατότητα/αναγνωρισιμότητα αυτού του δικτύου υποστηρίζει την εφαρμογή του βελγικού νόμου, που απαγορεύει τον εξαναγκασμό σε γάμο και παρέχει ένα ασφαλές περιβάλλον για πολλές γυναίκες και κορίτσια ώστε να μπορέσουν να ακουστούν και να ζητήσουν βοήθεια.

Περισσότερες πληροφορίες:

<https://www.mariagemigration.org/index.php/fr/>

**MON MARIAGE
M'APPARTIENT**

ΘΕΣΜΙΚΗ ΑΝΔΡΙΚΗ ΒΙΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΒΙΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΩΝ

• Στο πλαίσιο ένοπλων συγκρούσεων, οι άνδρες χρησιμοποιούν τη βία κατά των γυναικών ως στρατηγική ή όπλο πολέμου. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα την αντιμετώπιση των γυναικών ως αντικειμένων και ως συμβόλων «κατακτημένου εδάφους».

• Στα συγκρουσιακά και μετα-συγκρουσιακά περιβάλλοντα, τα κορίτσια και οι γυναίκες στα στρατόπεδα προσφύγων είναι ιδιαίτερα ευάλωτες σε σεξουαλική εκμετάλλευση και σεξουαλική βία.

• Πολλές γυναίκες πρόσφυγες αναφέρουν ότι σε όλες σχεδόν τις χώρες από τις οποίες πέρασαν, υπέστησαν σωματική κακοποίηση και οικονομική εκμετάλλευση, ότι εντάχθηκαν υποχρεωτικά σε ομάδες ή εξαναγκάστηκαν να έχουν σεξουαλική επαφή με λαθρεμπόρους, προσωπικό ασφαλείας ή άλλους πρόσφυγες.

• Το 75% των παιδιών προσφύγων έχουν υποστεί βία και επιθέσεις από κάποιον ενήλικα στη διάρκεια της μεταναστευτικής διαδρομής.

«Μία γυναίκα κακοποιήθηκε σωματικά από τον πατέρα της στη χώρα καταγωγής της, επειδή παντρεύτηκε έναν άντρα διαφορετικού θρησκευματος. Ο πατέρας της ήταν αστυνομικός και ως εκ τούτου δεν μπορούσε να προστατευθεί στην ίδια της τη χώρα. Έτσι αποφάσισε να την εγκαταλείψει. Έφτασε στη Βόρεια Μακεδονία και ζήτησε άσυλο. Η αίτησή της απορρίφθηκε από τις αρχές. Επί του παρόντος η υπόθεσή της εκδικάζεται από το συνταγματικό δικαστήριο. Στο διάστημα ως τη λήψη της απόφασης η γυναίκα φιλοξενείται στο κέντρο ασύλου του Vizbegovo στα Σκόπια: έναν χώρο όπου καταφεύγουν γυναίκες θύματα έμφυλης βίας. Οι εγκαταστάσεις δεν είναι αρκετά ασφαλείς για τις γυναίκες. Υπάρχει περιορισμένη πρόσβαση στους χώρους προσωπικής υγιεινής καθώς και σε ιατρική βοήθεια. Άλλες γυναίκες έχουν παραπονεί ότι έχουν παρενοχληθεί σεξουαλικά από αστυνομικούς και κοινωνικούς λειτουργούς στο κέντρο. Ωστόσο, οι ισχυρισμοί αυτοί δεν έγιναν ποτέ αντικείμενο επίσημης διερεύνησης εξαιτίας του ότι οι γυναίκες φοβήθηκαν να κάνουν καταγγελία για να μην χάσουν το δικαίωμα στο άσυλο», αναφέρουν οι EWL #womensvoices.

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΕ ΙΔΡΥΜΑΤΙΚΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ, ΦΥΛΑΚΕΣ, ΚΕΝΤΡΑ ΚΡΑΤΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ

Τα μέλη του Ευρωπαϊκού Λόμπυ Γυναικών στην Τσεχική Δημοκρατία καταγγέλλουν το ζήτημα της βίας που υφίστανται οι γυναίκες κατά τον τοκετό: «Κατά τη διάρκεια του τοκετού στην Τσεχική Δημοκρατία, πολλές γυναίκες αντιμετωπίζουν μαιευτική βία. Πιθανολογείται ότι έως και 25.000 γυναίκες ετησίως βιώνουν περικοπή του περινέου χωρίς ιατρική αιτιολόγηση. Οι γυναίκες επίσης συχνά λαμβάνουν φάρμακα και υπόκεινται σε άλλες επεμβάσεις χωρίς την ελεύθερη συναίνεσή τους. Ο χωρισμός των βρεφών από τις μητέρες αποτελεί κανόνα σε πολλά μαιευτήρια. Τα στοιχεία σχετικά με την ποιότητα της παρεχόμενης περίθαλψης δεν είναι διαθέσιμα στο κοινό. Δεν αναγνωρίζονται οι ικανότητες των μαιών της τοπικής κοινότητας. Δεν υπάρχουν μαιευτικά κέντρα υπό την ευθύνη μαιών στην Τσεχική Δημοκρατία.»

Από το 1991 έως το 2001 πραγματοποιήθηκαν πολλές ένοπλες συγκρούσεις στο έδαφος της πρώην Γιουγκοσλαβίας. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, οι γυναίκες υπήρξαν θύματα ασύλληπτης εθνικιστικής, οικονομικής και σεξουαλικής βίας και ο βιασμός χρησιμοποιήθηκε ως εργαλείο "εθνοκάθαρσης". Οι δίκες που διεξήχθησαν σε διεθνές αλλήλα και σε εθνικό επίπεδο δεν αντιμετώπισαν επαρκώς τις πολλαπλές μορφές βίας κατά των γυναικών και δεν εστίασαν στις ανάγκες των θυμάτων. Οι γυναικείες οργανώσεις σε αυτή την περιοχή του κόσμου, ίδρυσαν ένα Δικαστήριο Γυναικών για να αναπτύξουν μια φεμινιστική προσέγγιση της δικαιοσύνης.

Μια πρωτοποριακή εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο του Δικαστηρίου Γυναικών το Μάιο του 2015 στο Σεράγεβο της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης, όπου οι γυναίκες μίλησαν δημόσια για τις εμπειρίες εθνικιστικής και σεξουαλικής βίας, την οποία είχαν υποστεί αλλήλα και τον μιλιταρισμό και την οικονομική καταστροφή που σημειώθηκαν κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων και έπληξαν την περιοχή τη δεκαετία του 1990. Μέχρι στιγμής έχουν πραγματοποιηθεί 7 περιφερειακές συναντήσεις των μαρτύρων και 17 δημόσιες ακροάσεις του Γυναικείου Δικαστηρίου. Μεταξύ των δράσεων περιλαμβάνονται μια θεραπευτική ομάδα για την υποστήριξη των γυναικών, ένα δίκτυο αλληλεγγύης των μαρτύρων, εναλλακτική εξιστόρηση των γεγονότων, ένα ντοκιμαντέρ και ένα πρόσφατα δημοσιευμένο βιβλίο. Μελλοντικός στόχος είναι να οργανωθούν μικρά τοπικά γυναικεία δικαστήρια τα οποία θα ασχοληθούν με τα ακόλουθα ζητήματα: εθνικιστική βία και διακρίσεις, εγκλήματα πολέμου που δεν έχουν φτάσει στη δικαιοσύνη, παραβίαση των εργασιακών δικαιωμάτων των γυναικών, στρατιωτικοποίηση του κράτους και άλλα.

Περισσότερες πληροφορίες: <http://www.zenskisud.org/en>

• Στην Ευρώπη, οι γυναίκες αποτελούν, κατά μέσο όρο, το **5%** του συνόλου πληθυσμού σε σωφρονιστικά ιδρύματα. Ωστόσο, σχεδόν το 90% εξ αυτών έχουν υποστεί ανδρική βία στη διάρκεια της ζωής τους.

• Στο Ηνωμένο Βασίλειο, πάνω από το **80%** των έγκλειστων γυναικών έχουν φυλακιστεί για τη διάπραξη μη βίαιων αδικημάτων, όπως οι μικροκλοπές.

• Το **53%** των γυναικών στις φυλακές του Ηνωμένου Βασιλείου έχει υποστεί κακοποίηση στην παιδική ηλικία.

• Το **28%** των ηλικιωμένων γυναικών στην Ευρώπη έχει αντιμετωπίσει βία ή κακοποίηση τους τελευταίους 12 μήνες.

• Γυναίκες με αναπηρίες που ζουν σε ιδρύματα κακοποιούνται σε διπλάσιο ποσοστό σε σχέση με εκείνες που ζουν στην κοινότητα.

ΒΙΑ ΚΑΤΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΠΟΥ ΕΠΕΖΗΣΑΝ (SURVIVORS) ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΠΟΥ ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Οι γυναίκες που υπερασπίζονται ανθρώπινα δικαιώματα κινδυνεύουν περισσότερο να υποβληθούν σε ορισμένες μορφές βίας και άλλες παραβιάσεις των δικαιωμάτων τους, αποκλεισμό και απόρριψη από τους άνδρες ομολόγους τους.

14%

των γυναικών υπερασπιστριών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων έχουν υποστεί απόπειρα δολοφονίας, της οποίας επέζησαν.

21%

έχει υποστεί σεξουαλική παρενόχληση.

29%

έχει δεχθεί απειλή κατά της ζωής σε δημόσιους χώρους.

65%

αντιμετωπίζει ψυχολογικά προβλήματα, όπως αϋπνία και κατάθλιψη.

9%

δηλώνει ότι πάσχει από σοβαρά ψυχολογικά προβλήματα, συμπεριλαμβανομένων των αυτοκτονικών σκέψεων.

10%

έχει υποστεί σεξουαλική βία.

19%

έχει κακοποιηθεί.

Η εκστρατεία της Kvinna till kvinna «Femdefenders» καθιστά ορατό το έργο και τις ιστορίες των γυναικών που συνεχίζουν να αμφισβητούν τις πατριαρχικές δομές και να αγωνίζονται για τα δικαιώματα των γυναικών και των κοριτσιών σε όλο τον κόσμο, παρά την αυξανόμενη εχθρικότητα και τη βία που ασκείται εναντίον των γυναικών-υπερασπιστριών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Την Ημέρα των Υπερασπιστριών των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων το 2015, η Kvinna till kvinna ξεκίνησε μια έκθεση όπου 128 νέες γυναίκες, υπέρμαχες των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, απάντησαν σε μια έρευνα διά ερωτηματολογίου σχετικά με τις εμπειρίες τους από τις απειλές και τη βία, τον εθνικισμό, και σχετικά με την ικανότητά τους να επηρεάζουν την κοινωνία και τις στρατηγικές που χρησιμοποιούν για να κάνουν τις φωνές τους να ακουστούν.

Περισσότερες πληροφορίες: www.kvinnatillkvinna.se

Η δημοσίευση αυτή εκπονήθηκε με την οικονομική υποστήριξη του Προγράμματος Δικαιωμάτων, Ισότητας και Ιθαγένειας (REC) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Το περιεχόμενο της παρούσας έκδοσης αποτελεί αποκλειστική ευθύνη του Ευρωπαϊκού Λόμπυ Γυναικών και σε καμία περίπτωση δεν αντικατοπτρίζει τις θέσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Το έργο αυτό υποστηρίζεται από το Υπουργείο Εξωτερικών της Φινλανδίας.

Αποτελεί κοινό εγχείρημα του Ευρωπαϊκού Λόμπυ Γυναικών και του Συμβουλίου της Ευρώπης. Το περιεχόμενο της παρούσας έκδοσης αποτελεί αποκλειστική ευθύνη του Ευρωπαϊκού Λόμπυ Γυναικών και σε καμία περίπτωση τις θέσεις του Συμβουλίου της Ευρώπης.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΛΟΜΠΥ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

